FLORETISTELE CONFIRMĂ, SABRERII PROMIT, FLORETIȘTII ȘI SPADASINII DEZILUZIONEAZĂ

Aproximativ 150 de scrimeri din 35 de țări de pe toate continentele au luat parte la cea de a 34-a ediție a campionatelor mondiale de tineret, desfășurate la începutul acestei luni, la Budapesta. În lupta pentru cele patru titluri mondiale, ca și pentru celelalte opt locuri pe podium, s-au aflat pe planșele instalate în nouă și moderna sală „Budapesta“ reprezentanți ai unor reputate școli de scrimă : italiană, franceză, sovietică, ungară, poloneză, vest-germană, ai altora, care de cîtiva ani încearcă să-și croiască drum în această importantă disciplină olimpică, pre-

Primele trei tinere floretiste ale lumii : Elisabeta Guzganu *(România)* — *medalie de bronz,* Dorina Vaccaroni *(Italia)* — *aur* și Laurence Modaine *(Franța)* — *argint, pe podiumul de premiere (în fotografie de la stînga spre dreapta).* Telefoto : Agerpres

cum scrima japoneză, chineză, nord-americană (S.U.A. și Canada), australiană, dar și tineri scrimeri trimiși de federații naționale care se află la primii pași în asemenea competiții de anvergură, cum au fost cei din Columbia, Coreea de Sud, Kuweit. O dovadă peremptorie a extinderii în spațiu geografic a acestui sport, care, conjugată cu multele surprize consemnate în Palatul sporturilor „Budapesta“ (italienii — toate cele 4 titluri puse în joc, fapt fără precedent ; sovieticii — nici o medalie de aur sau argint ; vest-germanii — nici un loc pe podium ; prima medalie obținută la o competiție mondială de Canada — spadasinul Chouinard și primul floretist din Statele Unite într-o finală — spadasinul Trevor), au dat un caracter inedit, un plus de culoare pasionantelor întreceri ale sperantelor scrimei din întreaga lume.

Care a fost locul reprezentanților scrimei românești în această competiție, unde s-au aflat pe planșe mulți dintre cei care se vor număra în viitorul apropiat printre protagoniștii marilor confruntări olimpice și mondiale ?

S-o spunem din capul locului, tinerii noștri scrimeri n-au produs nici o surpriză la ediția 1983 a „mondialelor“ de tineret, ei clasindu-se în final, cu foarte mici diferențe, pe locuri previzibile. Schimbul de ștafetă care a mers cel mai bine a fost, evident, floreta feminină, toate cele trei fete înscrise pe lista de concurs — Elisabeta Guzganu, Rozalia Oros și Csila Ruparcsics — numărîndu-se printre protagonistele probei, intrînd între primele 16 competitoare, primele două chiar printre cele opt calificate în finală, iar Elisabeta Guzganu obținînd **medalia de bronz.** Corelind acest rezultat cu faptul că înaintea medaliatei noastre s-au clasat doar italiancele Vaccaroni, campioana Europei și deținătoarea „Cupei Mondiale“ la senioare, și Laurence Modaine (Franța), fosta campioană mondială de tineret, ambele cu mai multă experiență competițională și la vîrsta limită a cadeților (20 ani), performanța Elisabetei Guzganu se plasează dincolo de strălucirea bronzului într-o perspectivă nu prea depărtată. Dealtfel, personalități din lumea scrimei, ca de exemplu Guido Malacarne, secretar-trezorier al Federației Internaționale de Scrimă, și Lidia Savkovles, fostă medaliată la „mondialele“ de tineret, actualmente ziaristă ungară, ne-au vorbit elogios despre scrima valoroasă, de reală ținută tehnică, practicată de floretista română. Iar randamentul global al acestui trio, component de bază al primei reprezentative feminine de floretă, pregătită cu competență de antrenorul Ștefan Haukler, a confirmat ascensiunea tinerei noastre echipe, în perspectiva Jocurilor Olimpice din 1984.

Sabrerii au fost foarte aproape de obiectivul propus, intrarea în finală. Vilmoș Szabo s-a aflat de două ori la un pas de această calificare, infrîngerea în fața italianului Virgilio datorindu-se numai lipsei de experiență și emoției inerente unei posibile tentative. Dealtfel, după părerea noastră, cu excepția primilor clasați, italianul Marin și polonezul Olech, cei-lalți 6 finaliști nu erau superiori sabrerului brașovean, pregătit de Ladislau Rohonyi și Mihai Țicușan (i-a și învins în grupele preliminare pe sovieticul Bogoslovski și francezul Daurelle, finaliști). El rămîne, evident, o promisiune pentru anii ce vin (este în vîrstă de 18 ani), ca și colegul său de club, Walter Sultan, oprit în cursa pentru finală de un accident, după o evoluție curajoasă (printre învinșii săi numărîndu-se și medaliatul cu argint Olech).

În schimb, floretiștii și spadasinii au fost în nota sezonier : nesatisfăcător. Doar cu floretistul Atila File, calificat în eliminările directe, și cu spadasinul Andrei Sebők în turul 3 (colegul său Sorin Saitoc s-a stins înainte de a se aprinde, în turul 2 !), rezultatele se înscriu pe linia coborîtoare a acestor arme din ultimii doi ani, după succesele înregistrate în anul 1981. Dar era să uităm : floretistul Alvisa Bucan, eliminat din primul tur, a cîștigat apoi turneul de consolare. Palidă consolare pentru contraperformanța sa...

Paul SLĂVESCU

SĂRITOARELE ROMÂNCE — LOCUL 3

(Urmare din pag. 1)

și simplu spre locul 5, pe care l-a ocupat. Ileana Pîrjol putea să ocupe *locul 5 la platformă,* după calificări, dar insuficienta experiență a concursurilor de amploare a adus-o pe locul 7 ; Luiza Vătășescu, tot la platformă, a acuzat și ea lipsa de experiență, cu efecte negative asupra săriturilor în surub ; Felicia Cîrstea nu s-a concentrat suficient la „impuse“, din care cauză după calificări se afla abia pe locul 21, dar la finale a concurat excelent, urcînd pînă pe locul 13.

— Care sînt perspectivele săritoarelor noastre în concursurile individuale prin prisma nivelului general al „Cupei Europei“ ? Mai direct, programul lor este competitiv pe plan internațional ?

— La trambulină, fetele noastre se situează la nivelul frunțașelor din Europa (n.r. : deci și al celor din lume), mai puțin saltul contra, pe care rolurile îl execută mai dăți și jumătate, iar marile campioane de două ori și jumătate. La platformă se cere îmbunătățit dublul salt din echilibru (coeficient 2,4) cu sărituri care să ajungă la coeficientii de 2,8 si chiar 3,2. Observațiile făcute la Brno vor servi pentru îmbunătățirea activității viitoare.

— Au fost și noutăți în programul general al „Cupei Europei“ ?

— Bineînțeles, și cele se referă la gradul de înaltă dificultate al unor sărituri, cum au fost triplu salt și jumătate contra grupat (coeficient 3,2), dublu salt și jumătate înapoi întins (3,3) și triplu salt și jumătate răsturnat grupat (3,5 — coeficient maxim).

— Știm că la Brno s-a aflat și fostul campion olimpic Klaus Dibiasi, în calitate de reprezentant al federației italiene și de antrenor. Cunoscînd că sti concurat cîndva împreună și că vă leagă sentimente de prietenie, ați schimbat — desigur — impresii. Ne interesează opinia marelui campion despre săritoarele românce.

— Prietenul nostru, al românilor, Klaus Dibiasi, le-a remarcat pe fetele noastre încă de la antrenamente, iar după concurs a afirmat că dacă ar fi avut „firmă“, adică dacă ar fi avut mai multe apariții la marile concursuri internaționale, ele ar fi fost mai bine cotate de arbitri. El speră într-o colaborare între săritorii din România și din Italia, concretizată prin antrenamente comune și concursuri bilaterale.

„CUPA ROMÂNIEI“ — O COMPETIȚIE DE NIVEL RIDICAT, ÎN CARE POLOIȘTII NOȘTRI AU RĂMAS DATORI

Turneul de calificare la C. E. trebuie pregătit cu o angajare sporită

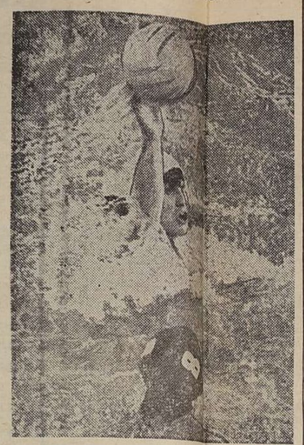

Vlad Hagiu *în acțiune în timpul meciului România — Ungaria (7—6)*

Foto : Dagoș NEAGU

Intre bun și foarte bun — la un asemenea nivel s-a situat, în opinia unor reputați specialiști, turneul internațional de polo al țării noastre, ediția numărul 7, disputat în a doua jumătate a săptămînii trecute, într-o organizare „la înălțime“, ca să folosim termenul rostit de oaspeții săi. Onorată de prezența a două echipe de incontestabilă valoare, Ungaria (vicecampioana mondială a venit, după spusele antrenorilor ei, cam cu cea mai valoroasă garnitură la această oră) și Cuba, „Cupa României“ a descoperit o nouă formație puternică, în stare să-și succeească o poziție net superioară celei de pînă acum în arena internațională. Am numit reprezentativa Cehoslovaciei, într-un totul neașteptată laureată a competiției. Excelent cîlditi fizic — centrul Polacik, desemnat cel mai bun jucător al turneului, este alura unui rugbyst de linia a doua ! —, polo-iștii lui **Ladislau Bottlik** și **Rudolf Stoffan** au etalat și un remarcabil bagaj de cunostinte tehnico-tactice, avînd, în plus, atuul unui portar de clasă (**Kula**). La reușita întrecerii au contribuit, după puteri, și formațiile Poloniei, și lotul nostru aflat de linia a doua ! —, poloi